

Gengæld skal Valget finde Sted blandt disse. Hidtil har Kommunalbestyrelsen valgt Formanden, men nu foreslaas det, at Medlemmerne selv skal vælge ham. De to Parter, Arbejdsgiverne og Arbejderne, skal saa vidt muligt søge at blive enige om Formanden, men opnaas Enighed ikke, skal han udnævnes af Indenrigsministeren. Det skal naturligvis være en neutral Mand, og saa vidt muligt bør han vælges med Tilslutning fra alle Sider. Jeg haaber, dette vil vise sig at være en gavnlig Ændring; der har heller ikke i Udvalget været nogen væsentlig Uenighed om dette Punkt.

I øvrigt vil jeg sige, at Modsætningerne indenfor Udvalget ikke er saa skarpe, som Indstillingen kunde give det Udseende af. I Virkeligheden har man nærmet sig meget til hinanden, men den Udsigt til Enighed, der en Tid var, forsvandt igen, og det endte med, at Partierne er gaaet tilbage til deres principale Standpunkter og har stillet deres Ændringsforslag ud fra disse.

Til § 5, Stk. 8, har Flertallet stillet Ændringsforslag Nr. 12, som gaar ud paa, at Arbejdsgivere, der ønsker Arbejdere anvist, ikke skal betragtes som uvedkommende. Der staar nemlig i Lovforslaget: „Arbejdsanvisningskontoret maa ikke give uvedkommende Adgang til at gøre sig bekendt med de fra Arbejdsløshedskasserne modtagne Oplysninger.“ Dette er ganske selvfølgeligt, og det lader vi derfor ogsaa blive staaende, men vi foreslaar at tilføje: „dog skal Kontoret paa Anmodning give Oplysning om, hvorvidt bestemte Arbejdere, der ønskes anvist til et Arbejde, er ledige.“ Det er ikke nogen stor Ændring, men jeg antager, den er tilstrækkelig. Hvis en Arbejdsgiver ønsker bestemte Arbejdere anvist, bør han have Ret til at faa at vide, om disse Folk er arbejdsledige. Det er maaske et Brud paa den skematiske Arbejdsanvisning, der enkelte Steder har været brugt, nemlig at man først tog dem, der længst havde været arbejdsledige, men vort Ændringsforslag her vil gavne den dygtige Arbejder, idet han derigennem faar større Udsigt end andre til at komme i Arbejde igen. Lovgivningsmagten bør efter min Mening virke hen til, at den dygtige Arbejder belønnes for sin Dygtighed derigennem, at han faar størst Udsigt til at komme i Arbejde. Det forekommer mig heller ikke, at det kan virke skadeligt for Arbejdsforholdet, tværtimod, naar en Arbejdsgiver faar de Folk, han helst vil have, maa det absolut give det bedste Arbejdsforhold.

Ved Ændringsforslagene til §§ 6 og 23 — ikke, som jeg fejlagtigt har anført i Be-

tænkningen: §§ 6, 20 og 23 — nemlig Ændringsforslagene under Nr. 15 og Nr. 42, foreslaar vi fra vor Side at indføre Legitimationskort, de saakaldte Kontrollkort. Vi mener nemlig, at der derigennem kan spares en hel Mængde Indberetninger og en hel Masse Arbejde, samtidig med at Kontrollen bliver bedre. Fra de andre Partiers, særlig fra Socialdemokraternes Side, har man modsat sig disse Bestemmelser. Jeg tror, denne Modstand bunder i et gammelt Dogme, om jeg saa maa sige. Man har talt om Skudsmaalsbøger og ment, at det var noget lignende, vi vilde indføre her, men det er det ikke. Der har tidligere — dog ikke i Udvalget —, naar man sammenlignede disse Kort med Skudsmaalsbøger, været talt om, at Arbejdsgiveren paa Kortene skulde anføre, hvor længe Arbejderen har været i Arbejde hos ham o. s. v. Ja, dette vilde selvfølgelig give den bedste Kontrol, men det foreslaar vi ikke. Paa de Kontrollkort, vi stiller Forslag om, skal kun anføres Arbejderens Navn, Nummer i Arbejdsløsheds-kassen samt Bopæl, og hvis Arbejdsgiveren anfører andet, ifalder han en Mulkt paa 500 Kr. Det forekommer mig, at et saadant Kort ikke kan sammenlignes med en Skudsmaalsbog, og jeg forstaar derfor ikke Socialdemokraternes Modstand mod den Slags Kontrollkort. Jeg forstaar den saa meget mindre, som man ogsaa i de vellede Arbejdsløsheds-kasser — det ærede Medlem, som er Ordfører for Socialdemokratiet (J. P. Nielsen), er jo selv Formand for en saadan Kasse — har saadanne Kontrollkort, dog vel at mærke paa den Maade, at det er Arbejderne selv, der har Kortene. Arbejdsgiverne faar dem ikke i Hænde, men de stemples dog, saa vidt jeg ved, hver eneste Dag og benyttes til Kontrol; ogsaa disse Kort lyder paa Nummer, Navn og Bopæl. Vort Ændringsforslag gaar ud paa, at alle Medlemmer af en Arbejdsløsheds-kasse skal have Legitimationskort udliveret, og naar de gaar i Arbejde, skal de deponere Kortet hos Arbejdsgiveren, til de bliver arbejdsløse, og saa længe de er deponeret, kan de ikke hæve Arbejdsløshedsunderstøttelse. Herigennem faar man en god Kontrol. Man har da ogsaa indført saadanne Kort, først i Frihavnen og derefter i den gamle Havn, for Transportarbejderne. Man indvender, at det kun er de organiserede Arbejdere, der faar Kontrollkort, mens de andre slipper fri. Taler man imidlertid med Arbejderne ude i Havnen, vil man sikkert faa at vide, at det er dem, som har disse Kort, der først faar Arbejde, og hvis disse Kort, der her